

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

COVALENCO Elena
CATAN Liliana
DIACONU Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Coadă Andrei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

DIMA Ion XXXXX, născut la XXXXX, originar din
XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.03.2018 – 04.04.2018;

Instanța de apel: 27.04.2018 – 29.05.2018;

Instanța de recurs: 06.08.2018 – 07.11.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul central din 04 aprilie 2018, adoptată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Dima I. în baza art. 352¹ alin. (1) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală și tragerea la răspunderea contravențională, în temeiul art. 55 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ce constituie 7500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că Dima I., la 09 decembrie 2016, aflându-se în incinta Secției de calificare a conducătorilor auto din cadrul Ministerului Tehnologiei Informaționale și Comunicațiilor din mun. Chișinău, str. Salcânilor 28, autoritate ce potrivit prevederilor legale dispune de dreptul de eliberare a permiselor de conducere, acționând intenționat, având scopul de a denatura informațiile cu privire la circumstanțele existente referitor la permisul său de conducere, contrar prevederilor art. 39 din Hotărârea Guvernului nr. 1452 din 24 decembrie 2007 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la permisul de conducere, organizarea și desfășurarea examenului pentru obținerea permisului de conducere și condițiile de admitere la traficul rutier, care stabilește că se interzice deținerea simultană a 2 sau mai multe permise de conducere, a declarat organului abilitat despre pierderea permisului de conducere nr. XXXXX din 29 mai 2006, prin înscriere

personală și semnătură, conștientizând faptul că a depus acest permis la organele abilitate din România pentru preschimbarea acestuia cu permis de conducere românesc în baza deținerii cetățeniei acestui stat. Drept urmare, la 15 decembrie 2016, Dima I., a fost documentat de către Secția calificare a conducătorilor auto, cu eliberarea permisului de conducere nr. 165415681 cu categoriile de vehicule „A, B, BE, C, CE, D, DE”.

Pe baza stării de fapt expuse supra, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Dima I. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) Cod penal, *declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice pentru sine, atunci când potrivit legii, declarația servește pentru producerea acestor consecințe*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței, în termenul și modul prevăzut de art. 401 și 402 Cod de procedură penală, a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare în privința inculpatului în baza art. 352¹ alin. (1) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în instituțiile publice sau de a exercita o anumită activitate publică pe un termen de 3 ani.

Partea acuzării a menționat că instanța de fond incorect și nefondat a încetat procesul penal cu tragerea lui Dima I. la răspundere contravențională în baza art.55 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, apelul procurorului a fost admis, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dima I. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 352¹ alin. (1) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, adică 25000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în instituțiile publice pe un termen de 3 ani.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță, cercetând în cumul probele administrate prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, corect a stabilit situația de fapt, încadrând juridic faptele reținute în sarcina inculpatului Dima I. în baza art. 352¹ alin. (1) Cod penal. Însă, în partea stabilirii pedepsei, au fost ignorate prevederile art. 75 Cod penal și nu s-a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale ale inculpatului, care sunt de natură să accentueze gravitatea faptei comise de acesta, prin urmare în această parte se va interveni în sentință.

Respectiv, instanța a menționat că nu s-a luat în considerație că infracțiunea incriminată lui Dima I. face parte din categoria celor care atentează asupra autorităților publice și a securității de stat, iar urmărirea penală a fost pornită în baza unei sesizări făcute de organele competente ale României în privința încă a altor persoane, care la fel au comis acțiuni analogice celor săvârșite de Dima I. Or, depunerea unor declarații necorespunzătoare adevărului, unui organ competent în vederea eliberării ilegale a permisului de conducere, a devenit un fenomen foarte răspândit pe teritoriul Republicii Moldova.

Totodată, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea lui, cât și a altor persoane - faptul că în privința acestuia a fost aplicată o pedeapsă blândă, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni de acest gen.

Prin urmare, s-a conchis că prima instanță nu a argumentat suficient liberarea de răspundere penală a lui Dima I., iar măsura de pedeapsă sub formă de amendă

contravențională în mărime de 150 unități convenționale nu-și va atinge scopul urmărit, creând dezechilibru în aplicarea uniformă a legii și diminuând gravitatea faptei comise.

6. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, avocatul Coadă A. acționând în numele inculpatului, a depus prin email, la data de 20 iulie 2018, cerere de recurs ordinar intervenind cu solicitarea de a fi casată integral decizia, cu menținerea sentinței, prin care s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Dima I. în baza art. 352¹ alin. (1) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală și tragerea la răspunderea contravențională, în temeiul art. 55 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale.

În cererea de recurs, titularul acesteia relevă că instanța de apel a admis eronat apelul procurorului, care invocând blândețea pedepsei, drept temei de apel, nu a adus careva motive întemeiate pentru a-i fi stabilită inculpatului o altă pedeapsă mai gravă, decât cea sub formă de amendă în cuantum de 150 unități convenționale.

Inculpatul anterior nu a comis alte infracțiuni, prima instanță nu a reținut careva circumstanțe agravante în privința acestuia, din contra drept circumstanță atenuantă s-a reținut: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare și recunoașterea vinei.

Prima instanță corect a ținut seama de cele sus-indicate și i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă de acesta, astfel contribuind la corectarea condamnatului și la reintegrarea lui în societate.

Totodată, recurentul afirmă că instanța de apel nu a ținut seama de prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal și anume de condițiile de viață ale familiei inculpatului, de motivele faptei, neluând în considerare că unica îndeletnicire a lui Dima I. ce-i aduce venit este șofatul, acesta are la întreținere 3 persoane.

În drept, partea apărării își fundamentează cererea de recurs declarată pe temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. În corespundere cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului depus de partea apărării menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, fără citarea părților, în baza actelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea cererii de recurs, din motiv că este vădit neîntemeiată, se materializează în efectuarea verificării tuturor cazurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo lipsă de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

De asemenea, conform prevederilor expuse în art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.

427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de titularul cererii de recurs.

În speță, se constată că recurentul invocând temeiul de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar stipulărilor legale, pledează pentru casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței prin care s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Dima I. în baza art. 352¹ alin. (1) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală și tragerea la răspunderea contravențională, în temeiul art. 55 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ce constituie 7500 lei.

În același timp, se notează că, recurenta este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, respectiv în această parte Colegiul penal nu se va expune.

Instanța de recurs consemnează că găsește vădit nefondate criticele ce vizează individualizarea pedepsei aplicate inculpatului de instanța de apel, rezultând în acest sens din însăși scopul pedepsei penale exclamat în art. 61 Cod penal de legislator, potrivit căruia pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare aplicată în privința condamnaților, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte infracționale.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, fiind incident art. 352¹ alin. (1) Cod penal, în baza căruia de către instanța de apel a fost condamnat Dima I. la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, adică 25000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în instituțiile publice pe un termen de 3 ani.

Sancțiunea prescrisă la art. 352¹ alin. (1) Cod penal, prevede două forme alternative de pedeapsă: amendă în mărime de până la 950 unități convenționale și închisoarea de până la 1 an, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Pentru justa efectuare a operațiunii de individualizare a pedepsei în privința lui Dima I. urmează să se țină seama de prevederile din alin. (8) al art. 364¹ din Codul de procedură penală, potrivit cărora inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea ori cu muncă

neremunerată în folosul comunității și de o reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, noile limite ale pedepsei sub formă de amendă, reieșind din dispoziția alin. (8) al art. 364¹ din Codul de procedură, se cuprind între 500 și 712,5 unități convenționale, iar a pedepsei cu închisoarea de la 3 la 8 luni.

La caz, instanța de apel a ținut seama de rigorile legii în acest sens și i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise de acesta, în quantum de 500 unități convenționale, adică minimum prevăzut de lege, având în vedere faptul că dânsul și-a recunoscut vina și se căiește de cele săvârșite.

Totodată, instanța de recurs remarcă faptul că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea unei pedepse non-privative de libertate sau de altă categorie, iar în formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, care au fost luate în considerare de instanța de apel.

Mai mult ca atât, instanța de recurs consideră că instanța ierarhic inferioară a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor acestei cauze și nemijlocit a personalității inculpatului Dima I. urmărind în acest sens comportamentul acestuia înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, precum și a ținut cont de circumstanțele comiterii acestei infracțiuni, de scopul urmărit, stabilindu-i în acest sens o pedeapsă proporțională faptei comise.

Drept urmare, intervenția în această soluție este lipsită de temei juridic, întrucât quantumul pedepsei este în limitele prevăzute de lege, iar modificarea acesteia de către instanța de apel, a fost întemeiată și argumentată prin raționamente nepasibile criticilor.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocatul Coadă A., sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Coadă Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe Dima Ion XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 noiembrie 2018.

Președinte

COVALENCO Elena

Judecător

CATAN Liliana

Judecător

DIACONU Iurie